DIREKTIVE

DIREKTIVA VIJEĆA 2014/48/EU

od 24. ožujka 2014.

o izmjeni Direktive 2003/48/EZ o oporezivanju dohotka od kamate na štednju

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 115.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([2]),

budući da:

(1) Direktiva Vijeća 2003/48/EZ ([3]) primjenjuje se u državama članicama od 1. srpnja 2005. i pokazala se učinkovitom tijekom prve tri godine primjene, unutar ograničenja postavljenih njezinim područjem primjene. Međutim, na temelju prvog izvješća Komisije od 15. rujna 2008. o njezinoj primjeni čini se da ona u potpunosti ne ispunjava ambicije izražene u zaključcima koje je Vijeće jednoglasno donijelo na svojem sastanku 26. i 27. studenoga 2000. Posebno nisu obuhvaćeni određeni financijski instrumenti koji su ekvivalentni vrijednosnim papirima s kamatama i određeni neizravni načini držanja vrijednosnih papira s kamatama.

(2) Kako bi se bolje ostvario cilj Direktive 2003/48/EZ, potrebno je kao prvo poboljšati kvalitetu informacija koje se upotrebljavaju za utvrđivanje identiteta i rezidentnosti stvarnih korisnika. U tu bi svrhu isplatitelj trebao upotrebljavati i datum i mjesto rođenja i, ako postoje, porezne brojeve ili njihov ekvivalent koji dodjeljuju države članice. Direktivom 2003/48/EZ ne nameće se obveza državama članicama za uvođenje poreznih brojeva. U tu bi svrhu također trebalo poboljšati informacije o zajedničkim računima i drugim slučajevima kada ima više stvarnih korisnika.

(3) Direktiva 2003/48/EZ primjenjuje se samo na isplatu kamate za trenutačnu korist fizičkih osoba – rezidenata u Uniji. Te fizičke osobe tako mogu zaobići Direktivu 2003/48/EZ korištenjem interpoliranog subjekta ili pravnog aranžmana, osobito takvim koji je utemeljen u jurisdikciji gdje oporezivanje dohotka plaćenog tom subjektu ili aranžmanu nije osigurano. Uzimajući također u obzir mjere za borbu protiv pranja novca utvrđene u Direktivi 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([4]), primjereno je tražiti od isplatitelja da primijene „pristup pregleda" na plaćanja izvršena određenim subjektima ili pravnim aranžmanima koji su uspostavljeni ili imaju mjesto stvarne uprave u određenim zemljama ili područjima u kojima se Direktiva 2003/48/EZ ili mjere s jednakim ili ekvivalentnim učinkom ne primjenjuju. Ti isplatitelji trebali bi se koristiti informacijama koje su im već dostupne o trenutačnom stvarnom korisniku odnosno trenutačnim stvarnim korisnicima takvih subjekata ili pravnih aranžmana kako bi se osiguralo da se Direktiva 2003/48/EZ primjenjuje kada je tako utvrđeni stvarni korisnik fizička osoba – rezident u državi članici koja nije ona u kojoj je osnovan isplatitelj. Kako bi se smanjio administrativni teret na isplatitelje, trebalo bi sastaviti okvirni popis subjekata i pravnih aranžmana u trećim zemljama i jurisdikcijama kojih se tiče ta mjera.

([1]) SL C 184 E, 8.7.2010., str. 488.
([2]) SL C 277, 17.11.2009., str. 109.
([3]) Direktiva Vijeća 2003/48/EZ od 3. lipnja 2003. o oporezivanju dohotka od kamate na štednju (SL L 157, 26.6.2003., str. 38.).
([4]) Direktiva 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma (SL L 309, 25.11.2005., str. 15.).

(4) Također bi trebalo izbjegavati zaobilaženje Direktive 2003/48/EZ umjetnim usmjeravanjem plaćanja kamata putem nositelja gospodarske djelatnosti osnovanog izvan Unije. Stoga je potrebno podrobno navesti odgovornosti nositelja gospodarske djelatnosti kada su oni svjesni da je plaćanje kamata nositelju gospodarske djelatnosti osnovanom izvan teritorijalnog područja primjene Direktive 2003/48/EZ izvršeno u korist fizičke osobe za koju znaju da je rezident druge države članice i koji se može smatrati njihovim klijentom. U takvim okolnostima za takve nositelje gospodarske djelatnosti trebalo bi smatrati da djeluju kao isplatitelji. To bi također posebno pomoglo u sprečavanju moguće zloporabe međunarodne mreže financijskih institucija, to jest podružnica, poduzeća kćeri, povezanih poduzeća ili holdinga, za zaobilaženje Direktive 2003/48/EZ.

(5) Iskustvo pokazuje da je potrebna veća jasnoća u pogledu obveze djelovanja u svojstvu isplatitelja po primitku isplate kamata. Posebno bi trebalo jasno utvrditi posredničke strukture koje podliježu toj obvezi. Subjekti i pravni aranžmani koji ne podliježu uspješnom oporezivanju trebali bi primjenjivati odredbe Direktive 2003/48/EZ nakon što prime bilo koju isplatu kamata od nadređenog nositelja gospodarske djelatnosti. Okvirni popis takvih subjekata i pravnih aranžmana u svakoj državi članici olakšat će provedbu novih odredaba.

(6) Na temelju prvog izvješća o primjeni Direktive 2003/48/EZ čini se da se ona može zaobići korištenjem financijskih instrumenata koji su, s obzirom na razinu rizika, fleksibilnost i dogovoreni povrat, ekvivalentni potraživanjima duga. Stoga je potrebno pobrinuti se da ona obuhvaća ne samo dohodak od kamata, nego i drugi u osnovi ekvivalentan dohodak.

(7) Slično tome, ugovori o životnom osiguranju koji sadrže jamstvo prinosa ili čiji su rezultati više od 40 % povezani s dohotkom od potraživanja duga ili ekvivalentnim dohotkom obuhvaćenim Direktivom 2003/48/EZ trebali bi se uključiti u područje primjene te Direktive.

(8) Što se tiče investicijskih fondova osnovanih u Uniji, Direktiva 2003/48/EZ trenutačno obuhvaća samo dohodak ostvaren kroz društva za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ovlaštena u skladu s Direktivom 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) kojom je, između ostalog, stavljena izvan snage i zamijenjena Direktiva Vijeća 85/611/EEZ ([2]). Ekvivalentni dohodak od društava koja nisu UCITS obuhvaćen je područjem primjene Direktive 2003/48/EZ samo kad su društva koja nisu UCITS subjekti bez pravne osobnosti i stoga djeluju kao isplatitelji po primitku isplata kamata. Kako bi se osigurala primjena istih pravila za sve investicijske fondove ili programe bez obzira na njihov pravni oblik, upućivanje u Direktivi 2003/48/EZ na Direktivu 85/611/EEZ trebalo bi zamijeniti upućivanjem na njihovu registraciju u skladu s pravom države članice ili njihovim pravilima fonda ili osnivačkim dokumentima koji su uređeni pravom jedne od država članica. Nadalje, trebalo bi osigurati jednako postupanje uzimajući u obzir Ugovor o Europskom gospodarskom prostoru.

(9) Što se tiče investicijskih fondova koji nisu osnovani u državi članici Europske unije ili Europskoga gospodarskog prostora, potrebno je razjasniti da Direktiva obuhvaća dohodak od kamata i ekvivalentni dohodak od svih tih fondova, bez obzira na njihov pravni oblik i kako su plasirani kod ulagača.

(10) Definiciju isplate kamate trebalo bi razjasniti kako bi se osiguralo da se u obzir pri izračunavanju postotka imovine uložene u takve instrumente ne uzimaju samo izravna ulaganja u potraživanja duga, nego i neizravna ulaganja. Nadalje, kako bi se olakšala primjena od strane isplatitelja Direktive 2003/48/EZ na dohodak proizišao iz društava za zajednička ulaganja osnovanih u drugim zemljama, trebalo bi jasno navesti da se izračun sastava imovine za postupanje s određenim dohotkom takvih poduzeća uređuje pravilima utvrđenima u državi članici Europske unije ili Europskoga gospodarskog prostora u kojoj su osnovana.

(11) I postupak izdavanja potvrda koji omogućuje stvarnim korisnicima koji su za potrebe oporezivanja rezidenti jedne države članice da izbjegnu nametanje poreza po odbitku na isplate kamate primljene u državi članici navedenoj na popisu u članku 10. stavku 1. Direktive 2003/48/EZ i alternativni postupak dobrovoljnog otkrivanja državi rezidentnosti stvarnog korisnika utemeljeni su. Ipak, postupak dobrovoljnog otkrivanja manje je tegoban za stvarnog korisnika i stoga je primjereno dati stvarnim korisnicima da odaberu postupak.

([1]) Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

([2]) Direktiva Vijeća 85/611/EEZ od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa o društvima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 375, 31.12.1985., str. 3.).

(12) Države članice trebale bi podnijeti relevantne statističke podatke o primjeni Direktive 2003/48/EZ kako bi se poboljšala kvaliteta podataka koje posjeduje Komisija za izradu izvješća o primjeni te Direktive koje se predstavlja Vijeću svake tri godine.

(13) U skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva ([1]), države članice potiču se da za svoje potrebe i u interesu Europske unije sastavljaju vlastite tablice kojima će ilustrirati, koliko je to moguće, korelaciju između ove Direktive i mjera prenošenja, te da ih objavljuju.

(14) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu Direktive 2003/48/EZ, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]).

(15) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, to jest osiguravanje uspješnog oporezivanja dohotka od štednje u obliku prekograničnih isplata kamata koje su općenito uključene u svim državama članicama u oporeziv prihod osoba – rezidenata, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(16) Direktivu 2003/48/EZ trebalo bi izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2003/48/EZ mijenja se kako slijedi:

1. U članku 1. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice donose potrebne mjere kako bi osigurale da isplatitelji i drugi nositelji gospodarske djelatnosti osnovani ili, gdje je to relevantno, koji imaju mjesto stvarne uprave unutar njihovog područja, izvrše zadaće potrebne za primjenu ove Direktive, bez obzira na mjesto osnivanja dužnika od kojeg se potražuje dug iz kojeg proizlazi isplata kamate."

2. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 1.a

Definicije određenih izraza

Za potrebe ove Direktive:

(a) ‚nositelj gospodarske djelatnosti' znači kreditna ili financijska institucija, bilo koja druga pravna osoba, ili fizička osoba, koja redovno ili povremeno isplaćuje ili osigurava isplatu kamate u smislu ove Direktive djelujući u izvršavanju svoje profesionalne aktivnosti;

(b) ‚mjesto stvarne uprave' subjekta, s pravnom osobnošću ili bez nje, znači adresa na kojoj se donose glavne odluke o upravljanju koje su potrebne za obavljanje aktivnosti subjekta u cjelini. Kada se takve odluke donose u više od jedne zemlje ili jedne jurisdikcije, smatra se da je mjesto stvarne uprave na adresi na kojoj se donosi većina glavnih odluka o upravljanju u vezi s imovinom iz koje proizlazi isplata kamate u smislu ove Direktive;

([1]) SL C 321, 31.12.2003., str. 1.
([2]) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(c) ‚mjesto stvarne uprave' trusta ili drugog pravnog aranžmana znači:

i. stalna adresa fizičke osobe koja snosi glavnu odgovornost za glavne odluke o upravljanju u vezi s imovinom pravnog aranžmana ili, u slučaju trusta, stalna adresa skrbnika. Kada takvu glavnu odgovornost snosi više od jedne fizičke osobe, smatra se da je mjesto stvarne uprave na stalnoj adresi osobe koja snosi glavnu odgovornost za većinu glavnih odluka o upravljanju u vezi s imovinom iz koje proizlazi isplata kamate u smislu ove Direktive; ili

ii. adresa na kojoj pravna osoba koja snosi glavnu odgovornost za upravljanje imovinom pravnog aranžmana ili, u slučaju trusta, na kojoj skrbnik donosi glavne odluke o upravljanju u vezi s tom imovinom. Kada se glavne odluke o upravljanju donose u više od jedne zemlje ili jedne jurisdikcije, smatra se da je mjesto stvarne uprave na adresi na kojoj se donosi većina glavnih odluka o upravljanju u vezi s imovinom iz koje proizlazi isplata kamate u smislu ove Direktive;

(d) ‚podložno uspješnom oporezivanju' znači da subjekt ili pravni aranžman ima obvezu plaćanja poreza na sav svoj dohodak, ili na dio svog dohotka koji se može pripisati njegovim sudionicima nerezidentima, uključujući onaj na svaku isplatu kamate."

3. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Definicija stvarnog korisnika

1. Za potrebe ove Direktive, i ne dovodeći u pitanje stavke od 2. do 4., ‚stvarni korisnik' znači svaka fizička osoba kojoj je isplaćena kamata ili svaka fizička osoba za koju se osigurava isplata kamate, osim ako ona predoči dokaze da kamata nije primljena niti osigurana za njezinu korist, to jest da:

(a) djeluje kao isplatitelj u smislu članka 4. stavka 1.;

(b) djeluje u ime subjekta, s pravnom osobnosti ili bez nje, i otkriva nositelju gospodarske djelatnosti koji izvršava isplatu ili osigurava isplatu kamate naziv, pravni oblik, adresu mjesta osnivanja subjekta, i, ako je ona u drugoj zemlji ili jurisdikciji, adresu mjesta stvarne uprave subjekta;

(c) djeluje u ime pravnog aranžmana i otkriva nositelju gospodarske djelatnosti koji izvršava isplatu ili osigurava isplatu kamate naziv, ako on postoji, pravni oblik, adresu mjesta stvarne uprave pravnog aranžmana i ime pravne ili fizičke osobe iz članka 1.a točke (c); ili

(d) djeluje u ime druge fizičke osobe koja je stvarni korisnik te otkrije isplatitelju identitet tog stvarnog korisnika u skladu s člankom 3. stavkom 2.

2. U slučaju da isplatitelj ima informacije koje upućuju na to da fizička osoba koja prima isplatu kamate ili za koju se isplata kamate osigurava možda nije stvarni korisnik, te ako se na tu fizičku osobu ne primjenjuje stavak 1. točka (a), (b) ili (c), tada isplatitelj primitka poduzima razumne mjere za utvrđivanje identiteta stvarnog korisnika u skladu s člankom 3. stavkom 2. Ako isplatitelj nije u mogućnosti utvrditi identitet stvarnog korisnika, s predmetnom fizičkom osobom postupa kao s stvarnim korisnikom.

3. Kada nositelj gospodarske djelatnosti koji je također obuhvaćen područjem primjene članka 2. Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*), izvrši isplatu kamate, ili osigura takvu isplatu, za subjekt ili pravni aranžman, koji ne podliježe stvarnom oporezivanju i koji je osnovan ili ima mjesto stvarne uprave u zemlji ili jurisdikciji izvan područja iz članka 7. ove Direktive i izvan teritorijalnog područja primjene sporazuma i aranžmana koji predviđaju iste mjere ili mjere ekvivalentne onima iz ove Direktive, primjenjuje se ovaj stavak podstavci od drugog do petog.

Smatra se da je isplata izvršena ili osigurana za trenutačnu korist fizičke osobe koja je rezident u državi članici koja nije država članica nositelja gospodarske djelatnosti i definirana je u članku 3. točki 6. Direktive 2005/60/EZ kao stvarni vlasnik subjekta ili pravnog aranžmana. Identitet te fizičke osobe utvrđuje se u skladu s mjerama temeljite identifikacije stranaka iz članka 7. i članka 8. stavka 1. točke (b) te Direktive. Ta fizička osoba također se smatra stvarnim korisnikom za potrebe ove Direktive.

Za potrebe prvog podstavka, smatra se da kategorije subjekata i pravnih aranžmana iz okvirnog popisa iz Priloga I. ne podliježu uspješnom oporezivanju.

Nositelj gospodarske djelatnosti iz prvog podstavka utvrđuje pravni oblik i mjesto osnivanja ili, gdje je to relevantno, mjesto stvarne uprave subjekta ili pravnog aranžmana korištenjem informacija koje otkrije bilo koja fizička osoba koja djeluje u ime subjekta ili pravnog aranžmana, posebno u skladu sa stavkom 1. točkama (b) i (c), osim ako nositelj gospodarske djelatnosti ima na raspolaganju pouzdanije informacije koje upućuju na to da su dobivene informacije netočne ili nepotpune za potrebe primjene ovog stavka.

Kada subjekt ili pravni aranžman nije obuhvaćen kategorijama iz Priloga I. ili kada je obuhvaćen tim kategorijama, ali tvrdi da podliježe uspješnom oporezivanju, nositelj gospodarske djelatnosti iz prvog podstavka utvrđuje podliježe li on uspješnom oporezivanju na temelju činjenica koje su općenito priznate ili na temelju službenih isprava koje predoči subjekt ili pravni aranžman ili koje su dostupne mjerama temeljite identifikacije stranaka poduzetima u skladu s Direktivom 2005/60/EZ.

4. Kada se smatra da je subjekt ili pravni aranžman isplatitelj, nakon primitka isplate kamate ili nakon osiguravanja takve isplate u skladu s člankom 4. stavkom 2., smatra se da isplata kamate pripada sljedećim fizičkim osobama, koje se smatraju stvarnim korisnicima za potrebe ove Direktive:

(a) svaka fizička osoba koja ima pravo na primanje dohotka proizišlog iz imovine koja stvara takvu isplatu, ili koja ima pravo na primanje druge imovine koja predstavlja takvu isplatu kada subjekt ili pravni aranžman primi isplatu ili kada je isplata osigurana u njegovo ime, razmjerno njegovom pravu na taj dohodak;

(b) za svaki dio dohotka proizišlog iz imovine koja stvara takvu isplatu, ili druge imovine koja predstavlja takvu isplatu, na koju nema pravo nijedna od fizičkih osoba iz točke (a) kada subjekt ili pravni aranžman primi isplatu ili kada je isplata osigurana u njegovo ime, svaka fizička osoba koja je izravno ili neizravno doprinijela imovini dotičnog subjekta ili pravnog aranžmana, bez obzira na to ima li takva fizička osoba pravo na imovinu ili dohodak subjekta ili pravnog aranžmana;

(c) ako nijedna od fizičkih osoba iz točke (a) ili (b) nema zajedničko ili pojedinačno pravo na sav dohodak proizišao iz imovine koja stvara takvu isplatu, ili na svaku drugu imovinu koja predstavlja takvu isplatu, u vrijeme primitka ili osiguravanja isplate kamate, svaka fizička osoba, razmjerno svom pravu na taj dohodak, koja kasnije stekne pravo na svu imovinu ili dio imovine iz koje proizlazi isplata kamate ili drugu imovinu koja predstavlja takvu isplatu kamate. Ukupan iznos za koji se smatra da pripada takvoj fizičkoj osobi ne prelazi iznos isplate kamate primljene ili osigurane za subjekt ili pravni aranžman, nakon odbitka svakog dijela koji je bio pripisan u skladu s ovim stavkom fizičkoj osobi iz točke (a) ili (b).

(*) Direktiva 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma (SL L 309, 25.11.2005., str. 15.).”

4. Članci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 3.

Identitet i rezidentnost stvarnih korisnika

1. Svaka država članica na svojem području donosi i osigurava primjenu potrebnih postupaka koji omogućuju isplatitelju utvrđivanje identiteta stvarnih korisnika i njihove rezidentnosti za potrebe članaka od 8. do 12.

Takvi su postupci u skladu s minimalnim standardima utvrđenima u stavcima 2. i 3.

2. Isplatitelj utvrđuje identitet stvarnog korisnika na temelju minimalnih standarda koji se razlikuju ovisno o tome kada su isplatitelj i primatelj kamata stupili u ugovorne odnose, i to kako slijedi:

(a) za ugovorne odnose sklopljene prije 1. siječnja 2004., isplatitelj utvrđuje identitet stvarnog korisnika koji se sastoji od njegovog osobnog imena i adrese, koristeći se informacijama koje su mu na raspolaganju, posebno u skladu s propisima na snazi u državi osnivanja isplatitelja primitka i s Direktivom 2005/60/EEZ;

(b) za ugovorne odnose sklopljene, ili transakcije izvršene bez sklapanja ugovornih odnosa, 1. siječnja 2004. ili kasnije, isplatitelj utvrđuje identitet stvarnog korisnika, koji se sastoji od njegovog osobnog imena, adrese, datuma i mjesta rođenja i, u skladu s popisom iz stavka 4., poreznog broja ili njegovog ekvivalenta koji je dodijelila država članica u kojoj je stvarni korisnik rezident za potrebe oporezivanja. Za ugovorne odnose sklopljene, ili transakcije izvršene bez sklapanja ugovornih odnosa, prije 1. srpnja 2015., podaci o datumu i mjestu rođenja potrebni su samo kada nema dostupnih podataka o takvom poreznom broju ili njegovom ekvivalentu.

Detalji iz prvog podstavka točke (b) utvrđuju se na osnovi putovnice ili službene osobne iskaznice ili svake druge službene identifikacijske isprave, prema potrebi, kako je navedeno u popisu iz stavka 4., koju stvarni korisnik pruži na uvid. Svaki takav detalj koji se ne pojavi na tim dokumentima utvrđuje se na osnovi svakog drugog dokumentiranog dokaza o identitetu koji predoči stvarni korisnik.

3. Kada stvarni korisnik dobrovoljno predoči potvrdu o rezidentnosti za potrebe oporezivanja koju je izdalo nadležno tijelo neke zemlje u razdoblju od tri godine prije datuma plaćanja ili na kasniji datum kada se smatra da isplata pripada stvarnom korisniku, smatra se da je njegova rezidentnost u toj zemlji. U suprotnom se smatra da je njegova rezidentnost u zemlji gdje on ima stalnu adresu. Isplatitelj utvrđuje stalnu adresu stvarnog korisnika na temelju sljedećih minimalnih standarda:

(a) za ugovorne odnose sklopljene prije 1. siječnja 2004., isplatitelj utvrđuje trenutačnu stalnu adresu stvarnog korisnika koristeći se najboljim informacijama koje su mu na raspolaganju, posebno u skladu s propisima na snazi u državi osnivanja isplatitelja primitka i s Direktivom 2005/60/EEZ;

(b) za ugovorne odnose sklopljene, ili transakcije izvršene u slučaju da ugovorni odnosi nisu sklopljeni, 1. siječnja 2004. ili kasnije, isplatitelj utvrđuje trenutačnu stalnu adresu stvarnog korisnika na osnovi adrese koja proizlazi iz postupaka identifikacije utvrđenih u stavku 2. prvom podstavku točki (b) koji se trebaju ažurirati na osnovi najnovije dokumentacije na raspolaganju isplatitelju.

U situaciji iz prvog podstavka točke (b), kada stvarni korisnici podnesu na uvid putovnicu ili službenu osobnu iskaznicu ili neku drugu službenu identifikacijsku ispravu koju je izdala država članica i izjave da su rezidenti treće zemlje, rezidentnost se utvrđuje putem potvrde o rezidentnosti za potrebe oporezivanja koja je izdana u razdoblju od tri godine prije datuma isplate ili na kasniji datum kada se smatra da stvarnom korisniku pripada isplata od strane nadležnog tijela treće zemlje za koju stvarni korisnik tvrdi da je njezin rezident. Ako ne može predočiti takvu potvrdu, država članica koja je izdala putovnicu, službenu osobnu iskaznicu ili neku drugu službenu identifikacijsku ispravu smatra se zemljom rezidentnosti. Za stvarne korisnike za koje isplatitelj na raspolaganju ima službenu dokumentaciju kojom se dokazuje da oni imaju rezidentnost za potrebe oporezivanja u zemlji koja je različita od zemlje gdje imaju stalnu adresu zbog povlastica povezanih s njihovim diplomatskim statusom ili drugim međunarodno dogovorenim pravilima, rezidentnost se utvrđuje pomoću takve službene dokumentacije koja je na raspolaganju isplatitelju.

4. Svaka država članica koja dodjeljuje porezne brojeve ili njihove ekvivalente do 31. prosinca 2014. obavješćuje Komisiju o strukturi i formatu tih brojeva, kao i o službenoj dokumentaciji koja sadrži informacije o dodijeljenim poreznim brojevima. Svaka država članica također obavješćuje Komisiju ako se dogode bilo kakve promjene u tom smislu. Komisija u *Službenom listu Europske unije* objavljuje objedinjeni popis primljenih informacija.

Članak 4.

Isplatitelji

1. Nositelj gospodarske djelatnosti osnovan u državi članici koji isplati kamatu, ili osigura takvo plaćanje, za trenutačnu korist stvarnog korisnika smatra se isplatiteljem za potrebe ove Direktive.

Za potrebe ovog stavka nevažno je je li dotični nositelj gospodarske djelatnosti dužnik ili izdavatelj potraživanja ili osiguranja koje proizvodi dohodak ili nositelj gospodarske djelatnosti zadužen od strane dužnika ili izdavatelja potraživanja ili od strane stvarnog korisnika za plaćanje dohotka ili osiguravanje isplate dohotka.

Nositelj gospodarske djelatnosti osnovan u državi članici također se smatra isplatiteljem za potrebe ove Direktive kada su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) on izvrši isplatu kamate drugom nositelju gospodarske djelatnosti ili osigura takvu isplatu, uključujući stalni poslovni nastan ili poduzeće kćer prvog nositelja gospodarske djelatnosti, osnovanom izvan područja iz članka 7. i izvan teritorijalnog područja primjene sporazuma i aranžmana koji predviđaju iste mjere ili mjere ekvivalentne onima iz ove Direktive; i

(b) prvi nositelj gospodarske djelatnosti ima razloga vjerovati, na temelju dostupnih informacija, da će drugi nositelj gospodarske djelatnosti isplatiti dohodak, ili osigurati takvu isplatu za trenutačnu korist stvarnog korisnika koji je pojedinac za kojeg prvi nositelj gospodarske djelatnosti zna da je rezident druge države članice, uzimajući u obzir članak 3.

Kada su ispunjeni uvjeti iz prvog podstavka točaka (a) i (b), smatra se da je isplata koju je izvršio ili osigurao prvi nositelj gospodarske djelatnosti izvršena ili osigurana za trenutačnu korist stvarnog korisnika iz prvog podstavka točke (b).

2. Subjekt ili pravni aranžman koji ima svoje mjesto stvarne uprave unutar države članice i koji ne podliježe uspješnom oporezivanju prema općim pravilima za izravno oporezivanje primjenjivo bilo u toj državi članici ili u državi članici u kojoj je osnovan, ili u bilo kojoj zemlji ili jurisdikciji u kojoj je inače rezident za potrebe oporezivanja, smatra se da je isplatitelj nakon primitka isplate kamate ili nakon osiguravanja takve isplate.

Za potrebe ovog stavka, smatra se da kategorije subjekata i pravnih aranžmana iz okvirnog popisa u Prilogu II. ne podliježu uspješnom oporezivanju.

Kada subjekt ili pravni aranžman ne pripada ni u jednu od kategorija iz okvirnog popisa u Prilogu II. ili kada je obuhvaćen tim prilogom, ali tvrdi da podliježe uspješnom oporezivanju, nositelj gospodarske djelatnosti utvrđuje podliježe li on uspješnom oporezivanju na temelju činjenica koje su općenito priznate ili na temelju službenih isprava koje predoči subjekt ili pravni aranžman ili koje su dostupne mjerama temeljite identifikacije stranaka poduzetima u skladu s Direktivom 2005/60/EZ.

Svaki nositelj gospodarske djelatnosti osnovan u državi članici koji isplati kamatu, ili osigura takvo plaćanje, za subjekt ili pravni aranžman iz ovog stavka i koji ima svoje mjesto stvarne uprave u državi članici koja nije država u kojoj je nositelj gospodarske djelatnosti osnovan obavješćuje nadležno tijelo u svojoj državi članici u kojoj je osnovan o sljedećem, koristeći se informacijama navedenima u članku 2. stavku 3. četvrtom podstavku ili drugim raspoloživim informacijama:

i. nazivu, ako on postoji, subjekta ili pravnog aranžmana;

ii. njegovom pravnom obliku;

iii. njegovom mjestu stvarne uprave;

iv. ukupnom iznosu isplate kamate, navedenom u skladu s člankom 8., koji je isplaćen, ili osiguran, za subjekt ili pravni aranžman;

v. datumu posljednje isplate kamate.

Fizičke osobe koje se smatraju stvarnim korisnicima isplate kamate izvršene ili osigurane za subjekte ili pravne aranžmane iz prvog podstavka ovog stavka utvrđuju se u skladu s pravilima predviđenima u članku 2. stavku 4. Kada se primjenjuje članak 2. stavak 4. točka (c), subjekt ili pravni aranžman, kad god fizička osoba na neki kasniji datum stekne pravo na imovinu iz koje proizlazi isplata kamate, ili drugu imovinu koja predstavlja isplatu kamate, dostavlja nadležnom tijelu države članice u kojoj ima mjesto stvarne uprave informacije navedene u članku 8. stavku 1. drugom podstavku. Subjekt ili pravni aranžman također obavješćuje svoje nadležno tijelo o svakoj promjeni svog mjesta stvarne uprave.

Obveze iz petog podstavka ostaju 10 godina od datuma posljednje isplate kamate koju subjekt ili pravni aranžman primi ili se za njega osigura ili posljednjeg datuma kad je fizička osoba stekla pravo na imovinu iz koje proizlazi isplata kamate ili drugu imovinu koja predstavlja isplatu kamate, već prema tome koji datum je kasniji.

Ako subjekt ili pravni aranžman, u slučaju kada se primjenjuje članak 2. stavak 4. točka (c), promijeni svoje mjesto stvarne uprave u drugu državu članicu, nadležno tijelo prve države članice izvješćuje nadležno tijelo nove države članice o sljedećim informacijama:

i. iznosu isplate kamate primljenom ili osiguranom za subjekt ili pravni aranžman koji nije još uvijek obuhvaćen prošlim pravima na relevantnu imovinu;

ii. datumu posljednje isplate kamate koju subjekt ili pravni aranžman primi ili se za njega osigura ili posljednjem datumu kad je fizička osoba stekla pravo na cijelu imovinu ili dio imovine iz koje proizlazi takva isplata ili na drugu imovinu koja predstavlja isplatu kamate, već prema tome koji datum je kasniji.

Ovaj stavak ne primjenjuje se ako subjekt ili pravni aranžman podnese dokaz o tome da je on obuhvaćen jednim od sljedećih slučajeva:

(a) on je društvo za zajednička ulaganja ili neki drugi zajednički investicijski fond ili program kako su definirani u članku 6. stavku 1. prvom podstavku točki (d) podtočkama i. i iii. ili točki (e) podtočkama i. i iii.;

(b) on je institucija koje pruža usluge mirovina ili osiguranja ili poduzeće kojem je takva institucija dala ovlasti za upravljanje njezinom imovinom;

(c) priznaje se prema postupcima primjenjivima u državama članicama gdje je on rezident za potrebe oporezivanja ili ima svoje mjesto stvarne uprave da će on biti oslobođen od uspješnog oporezivanja prema općim pravilima za izravno oporezivanje jer on služi isključivo u humanitarne svrhe za javnu korist;

(d) on čini slučaj kada ima više stvarnih korisnika za koje je nositelj gospodarske djelatnosti koji izvršava ili osigurava isplatu utvrdio identitet i rezidentnost svih stvarnih korisnika u skladu sa člankom 3. i nositelj gospodarske djelatnosti je stoga isplatitelj u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

3. Subjekt iz stavka 2. koji je sličan društvu za zajednička ulaganja ili zajedničkom investicijskom fondu ili programu iz stavka 2. osmog podstavka točke (a) ima mogućnost da se za potrebe ove Direktive s njim postupa kao s takvim društvom, investicijskim fondom ili programom.

Kada subjekt iskoristi mogućnost iz prvog podstavka ovog stavka, država članica u kojoj taj subjekt ima stvarnu upravu izdaje potvrdu o tome. Subjekt predočuje tu potvrdu nositelju gospodarske djelatnosti koji izvršava isplatu kamate ili je osigurava. Nositelj gospodarske djelatnosti je u tom slučaju oslobođen od obveza utvrđenih u stavku 2. četvrtom podstavku.

Države članice utvrđuju detaljna pravila za korištenje mogućnosti iz prvog podstavka ovog stavka od strane subjekata koji imaju stvarnu upravu na njihovom području, kako bi se osigurala učinkovita primjena ove Direktive.”

5. Članak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 6.*

Definicija isplate kamate

1. Za potrebe ove Direktive ‚isplata kamate’ znači:

(a) kamata plaćena ili pripisana na račun koja se odnosi na potraživanja duga bilo koje vrste, bez obzira na to je li osigurana hipotekom ili ne i bez obzira uključuje li pravo na sudjelovanje u dobiti dužnika ili ne, te posebno dohodak od državnih vrijednosnih papira i dohodak od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade od takvih vrijednosnih papira, obveznica ili zadužnica; zatezne kamate na zakašnjela plaćanja ne smatraju se isplatama kamata;

(b) svaki dohodak plaćen ili ostvaren, ili doznačen na račun, u vezi s vrijednosnim papirima bilo koje vrste, osim kada se dohodak izravno smatra isplatom kamate u skladu s točkom (a), (c), (d) ili (e), i gdje:

i. uvjeti za povrat na kapital definiran na datum izdavanja uključuju obvezu prema ulagaču da će on primiti, na kraju razdoblja, najmanje 95 % uloženog kapitala; ili

ii. uvjeti definirani na datum izdavanja predviđaju poveznicu od najmanje 95 % dohotka od vrijednosnog papira na kamatu ili vrstu dohotka iz točke (a), (c), (d) ili (e);

(c) kamate koje teku ili se pripisuju pri prodaji, povratu ili otkupu potraživanja duga iz točke (a) i svaki dohodak obračunan ili koji se pripisuje pri prodaji, povratu ili otkupu vrijednosnih papira iz točke (b);

(d) dohodak koji proizlazi iz isplata iz točke (a), (b) ili (c) ovog stavka bilo izravno ili neizravno, uključujući i one posredstvom subjekta ili pravnog aranžmana iz članka 4. stavka 2., ako ga distribuira bilo koji od sljedećih:

i. društva za zajednička ulaganja ili drugi zajednički investicijski fondovi ili programi, koji su ili registrirani kao takvi u skladu s pravom bilo koje države članice ili pravom zemalja Europskoga gospodarskog prostora koje ne pripadaju Uniji, ili imaju pravila fonda ili osnivačke dokumente uređene pravom u vezi sa zajedničkim investicijskim fondovima ili programima jedne od tih država ili zemalja. To se primjenjuje bez obzira na pravni oblik takvih društava, fondova ili programa i bez obzira na bilo koje ograničenje na ograničenu skupinu ulagača u kupnju, prodaju ili otkup njihovih dionica ili udjela;

ii. subjekti koji su iskoristili mogućnost iz članka 4. stavka 3.;

iii. svaki zajednički investicijski fond ili program osnovan izvan područja iz članka 7. i izvan Europskoga gospodarskog prostora. To se primjenjuje bez obzira na pravni oblik takvog fonda ili programa i bez obzira na bilo koje ograničenje na ograničenu skupinu ulagača u kupnju, prodaju ili otkup njihovih dionica ili udjela;

(e) dohodak ostvaren prodajom, povratom ili otkupom dionica ili udjela u sljedećim društvima, subjektima, investicijskim fondovima ili programima, ako oni ulažu, izravno ili neizravno, putem takvih drugih društava, fondova ili programa, ili putem subjekata ili pravnih aranžmana iz članka 4. stavka 2., više od 40 % svoje imovine u potraživanja duga kako je to navedeno u točki (a) ovog stavka ili u vrijednosne papire kako je to navedeno u njegovoj točki (b):

i. društva za zajednička ulaganja ili drugi zajednički investicijski fondovi ili programi, koji su ili registrirani kao takvi u skladu s pravom bilo koje države članice ili pravom zemalja Europskoga gospodarskog prostora koje ne pripadaju Uniji, ili imaju pravila fonda ili osnivačke dokumente uređene pravom u vezi sa zajedničkim investicijskim fondovima ili programima jedne od tih država ili zemalja. To se primjenjuje bez obzira na pravni oblik takvih društava, fondova ili programa i bez obzira na bilo koje ograničenje na ograničenu skupinu ulagača u kupnju, prodaju ili otkup njihovih dionica ili udjela;

ii. subjekti koji su iskoristili mogućnost iz članka 4. stavka 3.;

iii. svaki zajednički investicijski fond ili program osnovan izvan područja iz članka 7. i izvan Europskoga gospodarskog prostora. To se primjenjuje bez obzira na pravni oblik takvog fonda ili programa i bez obzira na bilo koje ograničenje na ograničenu skupinu ulagača u kupnju, prodaju ili otkup njihovih dionica ili udjela.

Za potrebe ove točke, imovina koju društva ili subjekti ili investicijski fondovi ili programi moraju držati kao kolateral prema uvjetima njihovih sporazuma, ugovora ili druge pravne dokumentacije kako bi im to omogućilo da ispune svoje investicijske ciljeve, i u odnosu na koju ulagač nije stranka i nema nikakva zakonska prava, ne smatraju se potraživanjima duga iz točke (a) ili vrijednosnim papirima iz točke (b);

(f) beneficije iz ugovora o životnom osiguranju, ako:

i. ugovor sadrži jamstvo prinosa; ili

ii. stvarno izvršenje ugovora je više od 40 % povezano s kamatom ili dohotkom iz točaka (a), (b), (c) (d) i (e).

Za potrebe ove točke višak svakog povrata plaćanja ili djelomičnog povrata plaćanja što ga izvrši osiguravatelj životnog osiguranja prije dospijeća ugovora o životnom osiguranju, kao i višak svakog iznosa što ga isplati osiguravatelj životnog osiguranja iznad iznosa plaćanja izvršenih osiguravatelju životnog osiguranja u sklopu istog ugovora o životnom osiguranju, smatraju se beneficijom od ugovora o životnom osiguranju. U slučaju prijenosa, u cijelosti ili djelomično, životnog osiguranja na treću stranu, višak vrijednosti ugovora prenesen iznad iznosa svih isplata izvršenih osiguravatelju životnog osiguranja također se smatra beneficijom iz ugovora o životnom osiguranju. Beneficija iz ugovora o životnom osiguranju koji isključivo predviđa mirovinu, ili fiksni anuitet, koji se isplaćuje najmanje pet godina, smatra se takvom samo ako se radi o otplati ili prijenosu na treću stranu koji su izvršeni prije kraja razdoblja od pet godina. Iznos isplaćen isključivo u slučaju smrti, invalidnosti ili bolesti ne smatra se beneficijom od ugovora o životnom osiguranju.

Međutim, države članice imaju mogućnost uključivanja dohotka navedenog u prvom podstavku točki (e) u definiciju kamate, za društva za zajedničko ulaganje ili druge zajedničke investicijske fondove ili programe, koji su ili registrirani u skladu s njihovim pravilima ili imaju pravila fonda ili osnivačke dokumente uređene njihovim pravom, samo u mjeri u kojoj takav dohodak odgovara dobiti koja izravno ili neizravno proizlazi iz isplaćenih kamata u smislu prvog podstavka točke (a), (b) ili (c).

Što se tiče prvog podstavka točke (f) podtočke ii., država članica ima mogućnost uključivanja u definiciju isplate kamate beneficije bez obzira na sastav rezultata, ako su plaćene ili dobivene od osiguratelja životnog osiguranja osnovanog u toj državi.

Kada država članica iskoristi jednu ili obje mogućnosti iz drugog i trećeg podstavka, o tome obavješćuje Komisiju. Komisija u *Službenom listu Europske unije* objavljuje činjenicu da je mogućnost iskorištena i, s učinkom od datuma takve objave, iskorištenje mogućnosti je obvezujuće za druge države članice.

2. Što se tiče stavka 1. prvog podstavka točke (b), kada isplatitelj nema informacije o iznosu dohotka koji se plaća, koji je ostvaren ili doznačen, ukupan iznos isplate smatra se isplatom kamate.

Što se tiče stavka 1. prvog podstavka točke (c), kada isplatitelj nema informacije o iznosu kamate ili dohotka koji je obračunan ili se pripisuje pri prodaji, povratu ili otkupu, ukupan iznos isplate smatra se isplatom kamate.

Što se tiče stavka 1. prvog podstavka točaka (d) i (e), kada isplatitelj nema informacije o dijelu dohotka koji proizlazi iz isplata kamata u smislu točke (a), (b) ili (c) tog podstavka, ukupan iznos dohotka smatra se isplatom kamate.

Što se tiče stavka 1. prvog podstavka točke (f), kada isplatitelj nema informacije o iznosu beneficije od ugovora o životnom osiguranju, ukupan iznos isplate smatra se isplatom kamate.

3. Što se tiče stavka 1. prvog podstavka točke (e), kada isplatitelj nema informacije o postotku imovine uložene u potraživanja duga ili relevantne vrijednosne papire, ili u dionice ili udjele definirane tom točkom, smatra se da je taj postotak iznad 40 %. Ako ne može odrediti iznos dohotka koji ostvaruje stvarni korisnik, smatra se da dohodak odgovara primicima od prodaje, povrata ili otkupa dionica ili udjela.

Što se tiče stavka 1. prvog podstavka točke (f) podtočke ii., kada isplatitelj nema informacije o postotku rezultata povezanog s isplatom kamate u smislu točke (a), (b), (c), (d) ili (e) tog podstavka, smatra se da je taj postotak iznad 40 %.

4. Kada je isplata kamate kako je definirana u stavku 1. izvršena subjektu ili pravnom aranžmanu iz članka 4. stavka 2. ili je doznačena na račun takvog subjekta ili pravnog aranžmana, smatra se da pripada fizičkoj osobi iz članka 2. stavka 4. U slučaju subjekta, to se primjenjuje samo ako subjekt nije iskoristio mogućnost iz članka 4. stavka 3.

5. Što se tiče stavka 1. prvog podstavka točaka (c) i (e), države članice imaju mogućnost zatražiti od isplatitelja na njihovom području da obračunaju kamate ili drugi relevantni dohodak tijekom određenog razdoblja koje ne može biti dulje od godine dana, te postupati s tako obračunanom kamatom ili drugim relevantnim dohotkom kao s isplatom kamate iako nije bilo prodaje, otkupa ili povrata tijekom tog razdoblja.

6. Odstupajući od stavka 1. prvog podstavka točaka (d) i (e), države članice imaju mogućnost isključiti iz definicije isplate kamate svaki dohodak naveden u tim odredbama koji distribuiraju društva ili subjekti ili investicijski fondovi ili programi koji imaju pravila fonda ili osnivačke dokumente uređene njihovim pravom, kad izravna ili neizravna ulaganja takvih društava, subjekata, fondova ili programa u potraživanjima duga iz točke (a) tog podstavka ili u vrijednosnim papirima iz točke (b) tog podstavka ne prelaze 15 % njihove imovine.

Odstupajući od stavka 4., države članice imaju mogućnost iz definicije isplate kamate u stavku 1. isključiti isplatu kamate plaćenu ili pripisanu na račun subjekta ili pravnog aranžmana, navedenog u članku 4. stavku 2., koji ima mjesto stvarne uprave unutar njihovog područja, kad izravna ili neizravna ulaganja takvog subjekta ili pravnog aranžmana u potraživanja duga iz stavka 1. prvog podstavka točke (a) ili u vrijednosne papire iz točke (b) tog podstavka ne prelazi 15 % njegove imovine. U slučaju subjekta, to se primjenjuje samo ako subjekt nije iskoristio mogućnost iz članka 4. stavka 3.

Kada država članica iskoristi jednu ili obje mogućnosti iz prvog i drugog podstavka, o tome obavješćuje Komisiju. Komisija u *Službenom listu Europske unije* objavljuje činjenicu da je mogućnost iskorištena i, s učinkom od datuma takve objave, iskorištenje mogućnosti je obvezujuće za druge države članice.

7. Pragovi od 40 % iz stavka 1. prvog podstavka točke (e) i točke (f) podtočke ii. i iz stavka 3. od 1. siječnja 2016. iznose 25 %.

8. Pragovi iz stavka 1. prvog podstavka točke (e) i iz stavka 6. određuju se u odnosu na politiku ulaganja, ili u odnosu na strategiju i ciljeve ulaganja, kako je to utvrđeno dokumentacijom kojom se uređuje djelovanje dotičnih društava ili subjekata ili investicijskih fondova ili programa.

Za potrebe ovog stavka dokumentacija uključuje:

(a) pravila fonda ili osnivačke dokumente dotičnih društava ili subjekata ili investicijskih fondova ili programa;

(b) svaki sporazum, ugovor ili drugu pravnu dokumentaciju koju sklope dotična društva ili subjekti ili investicijski fondovi ili programi koja se stavi na raspolaganje nositelju gospodarske aktivnosti; i

(c) svaki prospekt ili sličan dokument izdan od strane ili u ime dotičnih društava ili subjekata ili investicijskih fondova ili programa koji se stavi na raspolaganje njihovim ulagačima.

Kada dokumentacija ne definira politiku ulaganja ili strategiju i ciljeve ulaganja, ti postoci se utvrđuju u odnosu na stvarni sastav imovine dotičnih društava ili subjekata ili investicijskih fondova ili programa, koja proizlazi iz prosjeka imovine na početku, ili na datum njihovog prvog polugodišnjeg izvješća, te na kraju njihovog posljednjeg računovodstvenog razdoblja prije datuma kada isplatitelj izvrši ili osigura isplatu kamate stvarnom korisniku. Za novoosnovana društva ili subjekte ili investicijske fondove ili programe, takav stvarni sastav proizlazi iz imovine na početni datum i na datum prve evaluacije imovine kako je utvrđeno dokumentacijom kojom se uređuje djelovanje dotičnih društava ili subjekata ili investicijskih fondova ili programa.

Sastav imovine mjeri se u skladu s pravilima primjenjivima u državi članici ili u zemlji Europskoga gospodarskog prostora koja ne pripada Uniji, u kojoj su kao takvi registrirani društvo za zajednička ulaganja ili drugi zajednički investicijski fond ili program, ili prema pravu kojim se uređuju njihova pravila ili osnivački dokumenti. Sastav izmjeren kao takav obvezujući je za druge države članice.

9. Dohodak iz stavka 1. prvog podstavka točke (b) smatra se isplatom kamate samo ako su vrijednosni papiri iz kojih proizlazi taj dohodak bili prvi put izdani 1. srpnja 2014. ili kasnije. Vrijednosni papiri izdani prije tog datuma ne uzimaju se u obzir za postotke iz točke (e) tog podstavka i iz stavka 6.

10. Beneficije iz ugovora o životnom osiguranju smatraju se isplatom kamate u skladu sa stavkom 1. prvim podstavkom točkom (f) samo ako je taj ugovor o životnom osiguranju koji proizvodi takve beneficije bio prvi put potpisan 1. srpnja 2014. ili kasnije.

11. Države članice imaju mogućnost smatrati dohodak iz stavka 1. prvog podstavka točke (e) podtočke i., ostvaren prodajom, povratom ili otkupom dionica ili udjela u registriranim društvima za zajednička ulaganja koja nisu UCITS ovlaštena u skladu s Direktivom 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*), isplatom kamate samo ako se ona obračunava za ta društva 1. srpnja 2014. ili kasnije.

(*) Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).”

6. Članak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 8.

Informacije koje daju isplatitelji

1. Ako je stvarni korisnik rezident u državi članici koja nije ona u kojoj je osnovan isplatitelj, minimalna količina informacija koju isplatitelji moraju priopćiti nadležnim tijelima države članice u kojoj su osnovani jest:

(a) identitet i rezidentnost stvarnog korisnika osnovanog u skladu s člankom 3., ili, u slučajevima kada ima više stvarnih korisnika, identitet i rezidentnost svih stvarnih korisnika koji su obuhvaćeni područjem primjene članka 1. stavka 1.;

(b) naziv i adresa isplatitelja;

(c) broj računa stvarnog korisnika, a tamo gdje toga nema, identifikacija potraživanja duga koje daje pravo na isplatu kamate ili ugovora o životnom osiguranju, vrijednosnog papira ili udjela koji daje pravo na tu isplatu;

(d) informacije o isplati kamate u skladu sa stavkom 2.

Ako je stvarni korisnik rezident u državi članici koja nije ona u kojoj isplatitelj prema članku 4. stavku 2. ima svoje mjesto stvarne uprave, takav isplatitelj dostavlja nadležnom tijelu države članice u kojoj ima svoje mjesto stvarne uprave informacije iz prvog podstavka točaka od (a) do (d) ovog stavka. Osim toga, takvi isplatitelji izvješćuju o sljedećem:

i. ukupnom iznosu isplata kamate primljenom ili osiguranom za koji se smatra da pripada njegovim stvarnim korisnicima;

ii. kada fizička osoba postane stvarni korisnik prema članku 2. stavku 4. točki (c), iznosu za koji se smatra da pripada toj fizičkoj osobi i datumu takvog obračunanog iznosa.

2. Minimalna količina informacija o isplati kamate koju isplatitelj mora priopćiti raščlanjuje se na sljedeće kategorije isplate kamata i sadržava:

(a) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (a): iznos isplaćene ili pripisane kamate;

(b) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (b): ili iznos svakog plaćenog, ostvarenog ili pripisanog dohotka ili ukupan iznos isplate;

(c) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (c) ili (e): ili iznos kamate ili dohotka navedenih u tim točkama ili ukupni iznos primitaka od prodaje, otkupa ili povrata;

(d) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (d): ili iznos dohotka iz te točke ili ukupan iznos raspodjele;

(e) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 4.: iznos kamate pripisane svakom stvarnom korisniku koji je obuhvaćen područjem primjene članka 1. stavka 1.;

(f) ako se država članica koristi mogućnošću iz članka 6. stavka 5.: iznos obračunane kamate ili drugog relevantnog dohotka;

(g) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (f): ili iznos obračunane koristi u skladu s tom odredbom li ukupan iznos isplate. Ako, u slučaju prijenosa na treću stranu, isplatitelj nema informacija o prenesenoj vrijednosti: iznos isplata osiguravatelju životnog osiguranja na temelju ugovora o životnom osiguranju.

Kada izvješćuje o ukupnim iznosima u skladu s prvim podstavkom točkama (b), (c), (d) i (g) ovog stavka, isplatitelj obavješćuje nadležno tijelo države članice u kojoj je osnovan ili, u slučaju isplatitelja iz članka 4. stavka 2., nadležno tijelo države članice u kojoj ima mjesto stvarne uprave.

3. U slučajevima kada ima više stvarnih korisnika, isplatitelj obavješćuje nadležno tijelo države članice u kojoj je osnovan ili, u slučaju isplatitelja iz članka 4. stavka 2., nadležno tijelo države članice u kojoj ima mjesto stvarne uprave, je li iznos o kojem je izvijestio za svakog stvarnog korisnika puni iznos koji se može pripisati zajedno svim stvarnim korisnicima, stvarni udio koji se odnosi na dotičnog stvarnog korisnika ili jednaki udio.

4. Neovisno o stavku 2., države članice mogu dopustiti isplatiteljima da izvijeste samo o sljedećem:

(a) u slučaju isplata kamate u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (a), (b) ili (d): ukupnom iznosu kamate ili dohotka;

(b) u slučaju isplata kamate u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (c) ili (e): ukupnom iznosu primitaka od prodaje, otkupa ili povrata koji su povezani s takvim isplatama;

(c) u slučaju isplata kamate u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (f): ili o koristima o kojima isplatitelj nije na drugi način obavijestio nadležno tijelo države članice rezidentnosti stvarnog korisnika, izravno ili putem svog poreznog predstavnika ili nadležnog tijela druge države članice, u skladu sa svim zakonodavnim odredbama koje su različite od odredaba potrebnih za provedbu ove Direktive, ili o ukupnom uplaćenom iznosu u okviru ugovora za životno osiguranje iz kojih takve isplate proizlaze.

Isplatitelj obavješćuje o tome priopćuje li ukupan iznos u skladu s prvim podstavkom točkama (a), (b) i (c) ovog stavka."

7. Članak 9. mijenja se kako slijedi:

(a) dodaju se sljedeći stavci:

„1.a Nadležno tijelo države članice u kojoj je nositelj gospodarske djelatnosti osnovan prosljeđuje informacije iz članka 4. stavka 2. četvrtog podstavka nadležnom tijelu druge države članice u kojoj se nalazi stvarna uprava subjekta ili pravnog aranžmana.

1.b Ako je isplatitelj u smislu članka 4. stavka 2. promijenio mjesto stvarne uprave koje je sad u drugoj državi članici, nadležno tijelo prve države članice prosljeđuje informacije iz članka 4. stavka 2. sedmog podstavka nadležnom tijelu te druge države članice.";

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Prosljeđivanje informacija provodi se automatski i najmanje jednom godišnje, u roku od šest mjeseci od završetka porezne godine države članice isplatitelja ili nositelja gospodarske djelatnost i obuhvaća sljedeće slučajeve iz te godine:

i. sve isplate kamate;

ii. sve slučajeve u kojima pojedinci postaju stvarni korisnici u skladu s člankom 2. stavkom 4.;

iii. sve promjene mjesta stvarne uprave isplatitelja iz članka 4. stavka 2."

8. Članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Tijekom prijelaznog razdoblja, počevši od datuma navedenog u članku 17. stavcima 2. i 3. i podložno članku 13. stavku 1., Luksemburg i Austrija nisu obvezni primjenjivati odredbe poglavlja II.

Oni će, međutim, primati informacije od drugih država članica u skladu s poglavljem II.

Cilj je ove Direktive, tijekom prijelaznog razdoblja, osigurati minimalnu razinu uspješnog oporezivanja štednje u obliku isplate kamate izvršene u jednoj državi članici stvarnim korisnicima koji su za potrebe oporezivanja fizičke osobe – rezidenti u drugoj državi članici.";

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Na kraju prijelaznog razdoblja, Luksemburg i Austrija obvezni su primjenjivati odredbe poglavlja II. i prestati primjenjivati porez po odbitku i dijeljenje prihoda na temelju članaka 11. i 12. Ako tijekom prijelaznog razdoblja Luksemburg ili Austrija odluče primjenjivati odredbe poglavlja II., oni će prestati primjenjivati porez po odbitku i dijeljenje prihoda na temelju članaka 11. i 12."

9. Članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 10., ako je stvarni korisnik rezident u državi članici koja nije istovjetna onoj u kojoj je isplatitelj osnovan ili, ako se radi o isplatitelju iz članka 4. stavka 2., onoj u kojoj takav isplatitelj ima mjesto stvarne uprave, Luksemburg i Austrija će ubirati porez po odbitku po stopi od 15 % tijekom prve tri godine prijelaznog razdoblja, 20 % tijekom sljedeće tri godine te 35 % nakon toga.

2. Isplatitelj ubire porez po odbitku na sljedeći način:

(a) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (a): na iznos isplaćene ili pripisane kamate;

(b) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (b): na iznos svakog plaćenog, ostvarenog ili pripisanog dohotka;

(c) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (c) ili (e): ili na iznos kamate ili dohotka navedenih u tim točkama ili primjenom istovjetnih davanja na ukupni iznos primitaka od prodaje, otkupa ili povrata koja snosi stvarni korisnik;

(d) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (d): na iznos dohotka iz te točke;

(e) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 4.: na iznos kamata pripisanih svakom stvarnom korisniku koji je obuhvaćen područjem primjene članka 1. stavka 1. Ukupan iznos na koji se ubire porez ne prelazi iznos isplate kamate koju prima ili osigurava subjekt ili pravni aranžman;

(f) ako država članica koristi mogućnost iz članka 6. stavka 5.: na iznos obračunane kamate ili drugog relevantnog dohotka;

(g) u slučaju isplate kamate u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (f): na iznos obračunane koristi u skladu s tom odredbom. Države članice mogu dopustiti isplatitelju da ubire porez po odbitku samo na koristi o kojima isplatitelj ili njegovi porezni predstavnici još nisu obavijestili nadležno tijelo države članice rezidentnosti stvarnog korisnika u skladu s bilo kojim zakonodavnim odredbama različitima od onih koje su potrebne za provedbu ove Direktive.

Kada prihod od poreza po odbitku prenosi nadležnom tijelu, isplatitelj ga obavješćuje o broju stvarnih korisnika na koje se odnosi ubiranje poreza po odbitku razvrstano prema državama članicama njihove rezidentnosti.";

(b) u stavku 3. tekst „točaka (a) i (b) stavka 2. ‚zamjenjuje se tekstom' stavka 2. točaka (a), (b) i (c)";

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Tijekom prijelaznog razdoblja, države članice koje ubiru porez po odbitku mogu odrediti da se nositelj gospodarske djelatnosti koji izvršava isplatu kamate ili osigurava takvu isplatu za subjekt ili pravni aranžman iz članka 4. stavka 2. čije je mjesto stvarne uprave u drugoj državi članici smatra isplatiteljem umjesto tog subjekta ili pravnog aranžmana, te da ubire porez po odbitku na tu kamatu, osim ako se subjekt ili pravni aranžman formalno suglasi da se njegovo ime, ako postoji, njegov pravni oblik, mjesto stvarne uprave i ukupni iznos isplaćene ili osigurane kamate priopće u skladu s člankom 4. stavkom 2. četvrtim podstavkom."

10. Članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.

Iznimke od postupka poreza po odbitku

1. Države članice koje ubiru porez po odbitku u skladu s člankom 11. propisuju sljedeće postupke kako bi osigurale da stvarni korisnik može zatražiti da se ne primjenjuje porez po odbitku:

(a) postupak koji omogućuje da stvarni korisnik izričito ovlasti isplatitelja na priopćivanje informacija u skladu s poglavljem II., pri čemu to ovlaštenje obuhvaća sve isplate kamate koje taj isplatitelj pripisuje stvarnom korisniku; u tom se slučaju primjenjuje članak 9.;

(b) postupak koji osigurava da se ne ubire porez po odbitku ako stvarni korisnik predoči isplatitelju potvrdu izdanu na njegovo ime od strane nadležnog tijela države članice u kojoj on ima rezidentnost za potrebe oporezivanja u skladu sa stavkom 2.

2. Na zahtjev stvarnog korisnika, nadležno tijelo države članice u kojoj on ima rezidentnost za potrebe oporezivanja izdaje potvrdu koja sadrži:

(a) osobno ime, adresu, porezni identifikacijski broj ili njegov ekvivalent i datum i mjesto rođenja stvarnog korisnika;

(b) naziv i adresu isplatitelja;

(c) broj računa stvarnog korisnika ili, ako ne postoji, podatke o vrijednosnom papiru.

Takva potvrda vrijedi za razdoblje od najviše tri godine. Izdaje se svakom stvarnom korisniku koji to zatraži unutar dva mjeseca od podnošenja zahtjeva."

11. Članak 14. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2., prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Ako je na isplatu kamate pripisanu stvarnom korisniku bio primijenjen porez po odbitku u državi članici isplatitelja, tada će država članica u kojoj stvarni korisnik ima rezidentnost za potrebe oporezivanja priznati porezni odbitak jednak iznosu poreza po odbitku u skladu sa svojim nacionalnim pravom.";

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako je, uz porez po odbitku naveden u članku 11., na isplatu kamate pripisanu stvarnom korisniku bio primijenjen bilo koji drugi oblik poreza po odbitku, a država članica u kojoj stvarni korisnik ima rezidentnost za potrebe oporezivanja priznaje porezni odbitak za takav porez po odbitku u skladu sa svojim nacionalnim pravom ili sporazumima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, taj drugi porez po odbitku odbija se prije primjene postupka utvrđenog u stavku 2."

12. U članku 15. stavku 1. drugom podstavku riječ „Prilog" zamjenjuje se riječju „Prilog III."

13. U članku 18. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija svake tri godine izvješćuje Vijeće o primjeni ove Direktive na temelju statističkih podataka iz Priloga IV. koje svaka država članica dostavlja Komisiji."

14. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 18.a

Provedbene mjere

1. Komisija može, odlučujući u skladu s postupkom iz članka 18.b stavka 2., donijeti mjere u sljedeće svrhe:

(a) određivanje pružatelja podataka koje isplatitelji mogu koristiti za dobivanje informacija koje su potrebne za pravilnu obradu, za potrebe članka 6. stavka 1. prvog podstavka točaka (b), (d) i (e);

(b) utvrđivanje zajedničkih formata i praktičnih aranžmana koji su potrebni za elektroničku razmjenu informacija iz članka 9.;

(c) utvrđivanje zajedničkih oblika za certifikate i ostale dokumente koji olakšavaju primjenu ove Direktive, posebno za dokumente koji su izdani u državama članicama koje ubiru porez po odbitku, koje država članica u kojoj stvarni korisnik ima rezidentnost za potrebe oporezivanja koristi za potrebe članka 14.

2. Komisija ažurira popis iz Priloga III. na zahtjev države članice koja je izravno zainteresirana.

Članak 18.b

Odbor

1. Komisiji pomaže Odbor za administrativnu suradnju u oporezivanju („Odbor').

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011."

15. Prilog se mijenja u skladu s Prilogom ovoj Direktivi.

Članak 2.

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 1. siječnja 2016. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od prvog dana treće kalendarske godine nakon kalendarske godine u kojoj ova Direktiva stupa na snagu.

Kada države članice donose te odredbe, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine toga upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 24. ožujka 2014.

Za Vijeće
Predsjednik
A. TSAFTARIS

PRILOG

Prilog Direktivi 2003/48/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Prilog postaje „Prilog III."
2. Sljedeći prilog umeće se kao „Prilog I.":

„*PRILOG I.*

Okvirni popis kategorija subjekata i pravnih aranžmana za koje se smatra da ne podliježu uspješnom oporezivanju za potrebe članka 2. stavka 3.

1. Subjekti i pravni aranžmani čije je mjesto poslovnog nastana ili mjesto stvarne uprave u zemlji ili jurisdikciji koja je izvan teritorijalnog područja primjene ove Direktive, kako je definirano člankom 7., i koja je različita od onih navedenih u članku 17. stavku 2.:

Zemlje i jurisdikcije	Kategorije subjekata i pravnih aranžmana
Antigva i Barbuda	*International business company* (međunarodno poduzeće)
Anjouan (Komori)	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International business company* (međunarodno poduzeće)
Bahami	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *Foundation* (zaklada) *International business company* (međunarodno poduzeće)
Bahrein	Financijski trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo
Barbados	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International business company* (međunarodno poduzeće) *International Society with Restricted Liability* (međunarodno društvo s ograničenom odgovornošću)
Belize	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International business company* (međunarodno poduzeće)
Bermudi	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo Izuzeto poduzeće
Brunej	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International business company* (međunarodno poduzeće) *International trust* (međunarodni trust) *International Limited Partnership* (međunarodno komanditno društvo)
Cookovi otoci	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International trust* (međunarodni trust) *International company* (međunarodno poduzeće) *International partnership* (međunarodno društvo osoba)
Kostarika	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo Poduzeće
Džibuti	Izuzeto poduzeće Trust na koji se primjenjuje strano pravo

Zemlje i jurisdikcije	Kategorije subjekata i pravnih aranžmana
Dominika	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International business company* (međunarodno poduzeće)
Fidži	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo
Francuska Polinezija	*Société* (poduzeće) *Société de personnes* (društvo osoba) *Société en participation* (zajednički pothvat) Trust na koji se primjenjuje strano pravo
Grenada	*International business company* (međunarodno poduzeće) Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo
Guam	*Company* (poduzeće) Poduzeće s jednim vlasnikom *Partnership* (društvo osoba) Trust na koji se primjenjuje strano pravo
Gvatemala	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *Fundación* (zaklada)
Hong Kong	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo Društvo s ograničenom odgovornošću
Kiribati	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo
Labuan (Malezija)	*Offshore company* (*offshore* poduzeće) *Malaysian offshore bank* (malezijska *offshore* banka) *Offshore limited partnership* (*offshore* komanditno društvo) *Offshore trust* (*offshore* trust)
Libanon	Poduzeća koja koriste *offshore* režim Trust na koji se primjenjuje strano pravo
Liberija	Nerezidentno poduzeće Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo
Makao	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *Fundação* (zaklada)
Maldivi	Poduzeće Društvo osoba Trust na koji se primjenjuje strano pravo
Sjeverni Marijanski Otoci	*Foreign sales corporation* (korporacija za stranu prodaju) *Offshore banking corporation* (*offshore* bankovna korporacija) Trust na koji se primjenjuje strano pravo
Maršalovi Otoci	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International business company* (međunarodno poduzeće)
Mauricijus	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *Global business company categories 1 and 2* (globalno poduzeće kategorije 1 i 2)

Zemlje i jurisdikcije	Kategorije subjekata i pravnih aranžmana
Mikronezija	*Company* (poduzeće) *Partnership* (društvo osoba) Trust na koji se primjenjuje strano pravo
Nauru	*Trust/nominee company* (trust/nominalno poduzeće) *Company* (poduzeće) *Partnership* (društvo osoba) Poduzeće s jednim vlasnikom Strana oporuka Strani imetak Ostali oblici poduzeća dogovoreni s Vladom
Nova Kaledonija	*Société* (poduzeće) *Société civile* (društvo građanskog prava) *Société de personnes* (društvo osoba) Zajednički pothvat Ostavina Trust na koji se primjenjuje strano pravo
Novi Zeland	Trust na koji se primjenjuje strano pravo
Niue	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International business company* (međunarodno poduzeće)
Panama	*Fideicomiso* (trust na koji se primjenjuje lokalno pravo) i trust na koji se primjenjuje strano pravo *Fundación de interés privado* (zaklada) *International business company* (međunarodno poduzeće)
Palau	*Company* (poduzeće) *Partnership* (društvo osoba) Poduzeće s jednim vlasnikom Predstavništvo *Credit union* (financijska zadruga) *Cooperative* (zadruga) Trust na koji se primjenjuje strano pravo
Filipini	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo
Portoriko	*Estate* (ostavina) Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International banking entity* (međunarodni bankovni subjekt)
Sveti Kristofor i Nevis	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *Foundation* (zaklada) Izuzeto poduzeće Izuzeto komanditno društvo
Sveta Lucija	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International business company* (međunarodno poduzeće)
Sveti Vincent i Grenadini	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International business company* (međunarodno poduzeće)
Sveti Toma i Prinsipe	*International business company* (međunarodno poduzeće) Trust na koji se primjenjuje strano pravo

Zemlje i jurisdikcije	Kategorije subjekata i pravnih aranžmana
Samoa	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International trust* (međunarodni trust) *International company* (međunarodno poduzeće) *Offshore bank* (*offshore* banka) *Offshore insurance company* (*offshore* osiguravajuće društvo) *International partnership* (međunarodno društvo osoba) *Limited partnership* (komanditno društvo)
Sejšeli	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International business company* (međunarodno poduzeće)
Singapur	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo
Salomonovi Otoci	*Company* (poduzeće) *Partnership* (društvo osoba) Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo
Južna Afrika	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo
Tonga	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo
Tuvalu	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *Provident fund* (potporni fond)
Ujedinjeni Arapski Emirati	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *Offshore company* (*offshore* poduzeće)
Država Delaware (SAD)	Društvo s ograničenom odgovornošću
Država Wyoming (SAD)	Društvo s ograničenom odgovornošću
Američki Djevičanski otoci	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo Izuzeto poduzeće
Urugvaj	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo Sociedad Anónima Financiera de Inversión
Vanuatu	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo Izuzeto poduzeće *International company* (međunarodno poduzeće)

2. Subjekti i pravni aranžmani čije je mjesto poslovnog nastana ili mjesto stvarne uprave u zemlji ili jurisdikciji navedenoj u članku 17. stavku 2., na koje se primjenjuje članak 2. stavak 3. dok dotična zemlja ili jurisdikcija ne donese odredbe koje su jednakovrijedne odredbama iz članka 4. stavka 2.:

Zemlje i jurisdikcije	Kategorije subjekata i pravnih aranžmana
Andora	Trust na koji se primjenjuje strano pravo
Angvila	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International business company* (međunarodno poduzeće)

Zemlje i jurisdikcije	Kategorije subjekata i pravnih aranžmana
Aruba	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo Stichting Particulier Fonds
Britanski Djevičanski otoci	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo Poduzeće
Kajmanski otoci	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo Izuzeto poduzeće
Guernsey	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo Poduzeće Zaklada
Otok Man	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo Poduzeće
Jersey	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo Poduzeće Zaklada
Lihtenštajn	*Anstalt* (trust na koji se primjenjuje lokalno pravo) i trust na koji se primjenjuje strano pravo *Stiftung* (zaklada)
Monako	Trust na koji se primjenjuje strano pravo *Fondation* (zaklada)
Montserrat	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *International business company* (međunarodno poduzeće)
Nizozemski Antili	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo Stichting Particulier Fonds
San Marino	Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo *Fondazione* (zaklada)
Švicarska	Trust na koji se primjenjuje strano pravo Zaklada
Otoci Turks i Caicos	Izuzeto poduzeće *Limited partnership* (komanditno društvo) Trust na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo”

3. Sljedeći prilog umeće se kao „Prilog II.”:

„*PRILOG II.*

Okvirni popis kategorija subjekata i pravnih aranžmana za koje se smatra da ne podliježu uspješnom oporezivanju za potrebe članka 4. stavka 2.

Zemlje	Kategorije subjekata i pravnih aranžmana	Napomene
Sve države članice EU-a	Europsko gospodarsko interesno udruženje (EGIU)	
Belgija	— *Société de droit commun/maatschap* (društvo građanskog prava ili trgovačko društvo bez pravne osobnosti) — *Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap* (društvo bez pravne osobnosti čija je svrha obavljanje jedne ili više određenih trgovačkih aktivnosti) — *Société interne/stille handelsvennootschap* (društvo bez pravne osobnosti preko kojeg jedna ili više osoba imaju interes u aktivnostima kojima jedna ili više drugih osoba upravljaju u njihovo ime)	Uključeno samo ako nadređeni nositelj gospodarske djelatnosti koji izvršava isplatu kamate ili osigurava isplatu nije utvrdio identitet i rezidentnost svih stvarnih korisnika, inače pripada pod članak 4. stavak 2. točku (d). Ta ‚društva’ (čiji je naziv na francuskom i nizozemskom) nemaju pravnu osobnost i u odnosu na oporezivanje primjenjuje se ‚pristup pregleda’.
	— ‚Trust’ ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Bugarska	— *Дружество със специална инвестиционна цел* (Investicijsko društvo za posebne namjene) — *Инвестиционно дружество* (Investicijsko društvo koje nije obuhvaćeno člankom 6.)	Subjekt izuzet od poreza na dobit korporacije.
	— ‚Trust’ ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	Osim u slučaju da skrbnik može dokazati da trust podliježe bugarskom porezu na dohodak.
Češka	— *Veřejná obchodní společnost (veř. obch. spol.* ili *v.o. s.)* (društvo osoba) — *Sdružení* (udruženje) — Komanditní společnost — ‚Trust’ ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Danska	— *Interessentskab* (javno trgovačko društvo) — *Kommanditselskab* (komanditno društvo) — Kommanditaktieselskab/Partnerselskab — *Partrederi* — ‚Trust’ ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Njemačka	— *Gesellschaft bürgerlichen Rechts* (društvo građanskog prava) — *Kommanditgesellschaft — KG, offene Handelsgesellschaft — OHG* (komanditno društvo, javno trgovačko društvo) — ‚Trust’ ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Estonija	— *Seltsing* (društvo osoba) — ‚Trust’ ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	

Zemlje	Kategorije subjekata i pravnih aranžmana	Napomene
Irska	— Društvo osoba i investicijsko udruženje	Skrbniku koji je irski rezident općenito se oporezuje dohodak koji proizlazi iz trusta. Međutim, ako korisnik ili skrbnik nisu irski rezidenti, oporezuje se samo dohodak koji potječe iz irskih izvora.
Grčka	— *Ομόρρυθμος εταιρεία (OE)* (javno trgovačko društvo) — *Ετερόρρυθμος εταιρεία (EE)* (komanditno društvo)	Društva osoba podliježu porezu na dobit korporacije. Međutim, do 50 % dobiti društava osoba oporezuje se kod pojedinačnih članova društva po njihovoj osobnoj poreznoj stopi.
	— ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Španjolska	— Subjekti koji podliježu sustavu oporezivanja raspodjele dobiti: — *Sociedad civil con o sin personalidad jurídica* (društvo građanskog prava, s pravnom osobnošću ili bez nje), — *Herencias yacentes* (ostavina preminule osobe), — *Comunidad de bienes* (zajedničko vlasništvo). — Ostali subjekti bez pravne osobnosti koji predstavljaju posebnu ekonomsku jedinicu li posebnu skupinu imovine (*Ley General Tributaria*, članak 35. stavak 4.). — ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Francuska	— *Société en participation* (zajednički pothvat) — *Société ou association de fait* (*de facto* društvo) — *Indivision* (zajedničko vlasništvo) — *Fiducie* — ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Italija	— Sva društva građanskog prava i izjednačeni subjekti	Kategorija društava građanskog prava uključuje: ‚*società in accomandita semplice*', ‚*società semplici*', *associazioni* (udruženja) umjetnika ili profesionalaca za obavljanje njihove umjetnosti ili zvanja, bez pravne osobnosti, ‚*società in nome collettivo*', ‚*società di fatto*' (neregularna ili *de facto* društva osoba) i ‚*società di armamento*'
	— Poduzeća s ograničenim brojem članova koji su se odlučili za poreznu transparentnost	Društva s ograničenom odgovornošću ili zadruge sastavljene od pojedinaca mogu koristiti režim ‚porezne transparentnosti' (članak 116. TUIR-a.).
	— ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	Osim ako skrbnik može dostaviti dokumentaciju kojom dokazuje da je trust porezni rezident i podliježe uspješnom oporezivanju dobiti u Italiji.

Zemlje	Kategorije subjekata i pravnih aranžmana	Napomene
Cipar	— *Συνεταιρισμός* (društvo osoba) — *Σύνδεσμο* or *σωματείο* (udruženje)	
	— *Συνεργατικές* (zadruga)	Samo transakcije s članovima.
	— ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	Trustovi osnovani pod ciparskom jurisdikcijom smatraju se transparentnim subjektima u okviru nacionalnog prava.
Latvija	— *Pilnsabiedrība* (javno trgovačko društvo) — *Komandītsabiedrība* (komanditno društvo) — *Biedrība un nodibinājums* (udruženje i zaklada) — *Lauksaimniecības kooperatīvs* (poljoprivredna zadruga) — ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Litva	— ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Luksemburg	— ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Mađarska	— ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	Mađarska priznaje trustove kao ‚subjekte' u okviru nacionalnih pravila.
Malta	— *Soċjetà In Akkomandita* (društvo osoba *en commandite*), čiji kapital nije podijeljen na udjele — *Arrangement in participation* (udruženje *en participation*) — *Soċjetà Kooperattiva* (zadruga)	Društva osoba *en commandite* čiji kapital je podijeljen na udjele podliježu općem porezu na dobit korporacija.
Nizozemska	— *Vennootschap onder firma* (javno trgovačko društvo) — *Commanditaire vennootschap* (zatvoreno komanditno društvo)	Javna trgovačka društva, zatvorena komanditna društva i EGIU-i transparentni su u porezne svrhe.
	— *Vereniging* (udruženje) — *Stichting* (zaklada)	*Verenigingen* (udruženja) i *stichtingen* (zaklade) ne podliježu oporezivanju osim ako se bave trgovinom ili poslovanjem.
	— ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Austrija	— *Offene Gesellschaft* (OG) (javno društvo) — *Offene Handelsgesellschaft* (OHG) (javno trgovačko društvo) — *Kommanditgesellschaft* (KG) (komanditno društvo) — Gesellschaft nach bürgerlichem Recht (društvo građanskog prava) — ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	

Zemlje	Kategorije subjekata i pravnih aranžmana	Napomene
Poljska	— *Spólka jawna (Sp. j.)* (javno trgovačko društvo) — *Spólka komandytowa (Sp. k.)* (komanditno društvo) — *Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)* (komanditno društvo na dionice) — *Spólka partnerska (Sp. p.)* (partnerstvo) — *Spolka cywilna* (*s.c.*) (društvo građanskog prava) — ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Portugal	— Društva osoba građanskog prava koja nemaju pravni oblik trgovačkog društva s pravnom osobnošću — Poduzeća s pravnom osobnošću koja su uključena u navedene profesionalne djelatnosti u kojima su svi partneri pojedinci kvalificirani za isto zvanje — Društva koja imaju samo imovinu i koja su ili pod kontrolom obiteljske grupe ili u vlasništvu najviše pet osoba	
	— Društva koja imaju dozvolu za rad u Međunarodnom poslovnom centru Madeire i koja ispunjavaju uvjete za oslobođenje od poreza na dobit korporacije (IRC) (članak 33. EBF-a)	Članak 33. EBF-a, koji se primjenjuje na društva koja su dobila dozvolu do 31. prosinca 2000., predviđa oslobođenje od poreza na dobit korporacije do 31. prosinca 2011.
	— Udruženja bez pravne osobnosti	
	— ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	Jedini trustovi koji su dopušteni portugalskim pravom su trustovi koje su osnovale pravne osobe na temelju stranog prava u Međunarodnom poslovnom centru Madeire.
Rumunjska	— *Association* (društvo osoba) — *Cooperative* (zadruga) — ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Slovenija	— ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Slovačka	— *Verejná obchodná spoločnosť* (javno trgovačko društvo) — *Komanditná spoločnosť* (komanditno društvo) — *Združenie* (udruženje) — ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	

Zemlje	Kategorije subjekata i pravnih aranžmana	Napomene
Finska	— *avoin yhtiö/öppet bolag* (društvo osoba) — *kommandiittiyhtiö/kommanditbolag* (komanditno društvo) — ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Švedska	— *handelsbolag* (javno trgovačko društvo) — *kommanditbolag* (komanditno društvo) — *enkelt bolag* (obično društvo osoba) — ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje strano pravo	
Ujedinjena Kraljevina	— *General partnership* (javno trgovačko društvo — *Limited partnership* (komanditno društvo) — *Limited liability partnership* (zatvoreno komanditno društvo)	Javna trgovačka društva, komanditna društva i zatvorena komanditna društva transparentna su u porezne svrhe.
	— *Investment club* (investicijsko udruženje) (u kojem članovi imaju pravo na određeni udio imovine)	
Gibraltar ([1])	— ‚Trust' ili drugi slični pravni aranžman na koji se primjenjuje lokalno pravo ili strano pravo	Prihod trusta izuzet je od poreza u skladu s Propisima o porezu na dobit iz 1992. ako je: (a) trust osnovao nerezident ili je osnovan u njegovo ime; i (b) dobit: — obračunana ili nastala izvan Gibraltara, ili — ju je primio trust, a da ju je korisnik primio izravno ne bi podlijegala oporezivanju u skladu s Uredbom o porezu na dohodak. To ne vrijedi ako je trust osnovan prije 1. srpnja.1983. i uvjeti trusta izričito isključuju rezidente Gibraltara kao korisnike.

([1]) Ujedinjena Kraljevina je država članica odgovorna za vanjske odnose Gibraltara, pod uvjetima iz članka 355. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije."

4. Sljedeći prilog dodaje se kao „Prilog IV.":

„*PRILOG IV.*

POPIS PODATAKA KOJE DRŽAVE ČLANICE ZA POTREBE STATISTIKE JEDNOM GODIŠNJE DOSTAVLJAJU KOMISIJI

1. **Ekonomski podaci**

1.1. Porez po odbitku:

Za Austriju i Luksemburg (dok god primjenjuju privremene odredbe iz poglavlja III.), ukupni godišnji iznos poreznih prihoda koji se dijele iz poreza po odbitku, podijeljen po državi članici rezidentnosti stvarnih korisnika.

Za Austriju i Luksemburg (dok god primjenjuju privremene odredbe iz poglavlja III.), ukupni godišnji iznos poreznih prihoda koji se dijele s drugim državama članicama iz poreza po odbitku koji se ubire u skladu s člankom 11. stavkom 5.

Podatke o ukupnom iznosu prikupljenom od poreza po dobitku, podijeljene po državi članici rezidentnosti stvarnih korisnika, trebalo bi poslati i nacionalnoj instituciji koja je zadužena za prikupljanje statističkih podataka o platnoj bilanci.

1.2. Iznos isplata kamate/primitaka od prodaje:

Za države članice koje razmjenjuju informacije ili koje su se odlučile za dobrovoljno otkrivanje u skladu s člankom 13., iznos isplata kamate unutar njihovog područja za koji vrijedi razmjena informacija u skladu s člankom 9., podijeljen po državi članici ili ovisnom i pridruženom području rezidentnosti stvarnih korisnika.

Za države članice koje razmjenjuju informacije ili koje su se odlučile za dobrovoljno otkrivanje u skladu s člankom 13., iznos primitaka od prodaje unutar njihovog područja za koji vrijedi razmjena informacija u skladu s člankom 9., podijeljen po državi članici ili ovisnom i pridruženom području rezidentnosti stvarnih korisnika.

Za države članice koje razmjenjuju informacije ili koje su se odlučile za sustav dobrovoljnog otkrivanja, iznos isplata kamate za koji vrijedi razmjena informacija, podijeljen po vrsti isplate kamate u skladu s kategorijama iz članka 8. stavka 2.

Podatke koji se odnose na ukupni iznos isplata kamate i primitaka od prodaje, podijeljene po državi članici rezidentnosti stvarnih korisnika, trebalo bi priopćiti i nacionalnoj instituciji koja je zadužena za prikupljanje statističkih podataka o platnoj bilanci.

1.3. Stvarni korisnik:

Za sve države članice, broj stvarnih korisnika rezidenata u drugoj državi članici i ovisnim i pridruženim područjima, podijeljen po državi članici ili ovisnom i pridruženom području rezidentnosti.

1.4. Isplatitelji:

Za sve države članice, broj isplatitelja (po državi članici pošiljateljici) uključenih u razmjenu informacija ili porez po odbitku za potrebe ove Direktive.

1.5. Isplatitelji po primitku:

Za sve države članice, broj isplatitelja po primitku koji su primili isplatu kamate u smislu članka 6. stavka 4. Ovo se odnosi i na države članice pošiljateljice, u kojima je isplata kamate izvršena prema isplatiteljima po primitku čije je mjesto stvarne uprave u drugoj državi članici, i na države članice primateljice, koje imaju takve subjekte ili pravne aranžmane na svom državnom području.

2. **Tehnički podaci**

2.1. Zapisi:

Za države članice koje razmjenjuju informacije ili koje su se odlučile za dobrovoljno otkrivanje iz članka 13., broj poslanih i zaprimljenih zapisa. Jedan zapis znači jednu isplatu jednom stvarnom korisniku.

2.2. Obrađeni/ispravljeni zapisi:

Broj i postotak sintaktički neispravnih zapisa koji se mogu obraditi;

Broj i postotak sintaktički neispravnih zapisa koji se ne mogu obraditi;

Broj i postotak neobrađenih zapisa;

Broj i postotak zapisa koji su ispravljeni na zahtjev;

Broj i postotak zapisa koji su ispravljeni spontano;

Broj i postotak zapisa koji su uspješno obrađeni.

3. **Fakultativni podaci:**

3.1. Za države članice, iznos isplate kamate subjektima ili pravnim aranžmanima koji podliježe razmjeni informacija u skladu s člankom 4. stavkom 2., podijeljen po državi članici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave subjekta.

3.2. Za države članice, iznos primitaka od prodaje subjektima ili pravnim aranžmanima koji podliježe razmjeni informacija u skladu s člankom 4. stavkom 2. podijeljen po državi članici u kojoj subjekt ima poslovni nastan.

3.3. Pripadajući udjeli ukupnoga godišnjeg poreza koji je prikupljen od poreznih obveznika rezidenata na isplatu kamata koju su im izvršili domaći isplatitelji i strani isplatitelji.”